ms. esimehena a-st 1924 Kartuliühingute Liidus (asutatud 1921), mis on korraldanud ning arendanud Eesti piiritustööstust ja kartulieksporti. Ühtlasi on R. juba nooreast alates agaralt ning viljakalt teotsenud paljudes seltskondlikes organisatsioones. Tallinna Eesti Põllumeeste Seltsis on ta juhatuse liige a-st 1910 ja valiti 1922 seltsi auliikmeks. A-l 1916 asutati ta eestvõttel Tallinna Meestelaulu Selts, mille esimees ta on olnud 1927—39; nov-st 1939 peale on ta selle auesimees; samuti oli ta Eesti Lauljate Liidu (asutatud 1921) organiseerijaid ja 1922—25 ja a-st 1937 selle juhatuse liige; ühtlasi on ta a-st 1926 kindlustusseltsi „Eesti Union" esimees. R. on ms. avaldanud (osalt Joh. Puhasorg'i varjunime all) väheldased jutustised „Ka „parem" seisus" (Peterburi, 1906) ja „Meie elu" (Tall., 1909), brošüüri „Keiser Paul I, tema elu ja surm" (*ibid.*, 1908) ja arhiiviandmete najal koostatud teose „Mahtra sõda" (*ibid.*, 1923).

„Vaba Maa" 1935, nr. 77; Pvl. 1935, nr. 89; isikl. jm. saadud andmed.

R. K.

REINVALDT, Edvin, zooloog, sünd. 8. IX 1890 vkj. Haapsalus kaupmehe pojana, omandas alghariduse Haapsalu ja Tallinna algkooles, lõpetas 1910 Tallinna Peetri reaalkooli, õppis 1910—11 Riia polütehnikumi keemiaosakonnas ja 1913 ning 1920—25 Tartu ülikoolis, mille lõpetas zooloogia magistrina. R. võttis osa Maailmasõjast ja E. Vabadussõjast, kus ülendati kapteniks. A-l 1923 töötas ta Londonis ja 1927—28 Budapesti ülikoolis, kus omandas 1928 dr. phil. astme. A-il 1922—28 oli R. Tartu ülikooli zooloogiainstituudi assistent, pärast seda s. a. põllutööministeeriumi kalanduse stipendiaat, a-l 1930 sama ministeeriumi kalanduse inspektor ja toimib a-st 1931 kalanduse eriteadlasena; ühtlasi on ta a-st 1929 Riiklikkude Kalakasvanduste juhataja, a-st 1935 õppeülesandetäitja Tartu ülikoolis, a-st 1938 Loodusvarade Instituudi liige ja a-st 1936 tegev Kalanduskoja juhatuses. — R-i teaduslikest töist mainitagu väitekirja „Adatok a házi-és a vándorpatkány (Epimys rattus Linné és Epimys norvegicus Erxl.) him párzószervének alaktanához" (Budapest, 1928) ja põhjapanevat uurimust Eesti pisiimetajate kohta „Beiträge zur Muriden-Fauna Estlands" (*Acta* A XII$_1$, Tartu, 1927). R. on avaldanud kirjutisi ajakirjus „Loodus", „Loodusevaatleja", „Eesti Loodus", „Laevandus ja Kalandus", „Kalandus", maakondi kirjeldavas koguteoses „Eesti" jm. Ta oli Loodusuurijate Seltsi (Tartus) väljaannete toimetaja 1927 ja on „Kalanduse" toimetaja a-st 1933.

Isikl. saadud andmed. *H. K-i.*

***REISIK, Marie,** seltskonnategelane, õppis 1895—1904 Pärnu tütarlastegümnaasiumis, mille lõpetas. R. on teotsenud Eesti Naisorganisatsioonide Liidu, praeguse (a-st 1930) Eesti Naisliidu juhatajana tänini, oli juhtivalt tegev E. Naisliidu Kodumajanduse Instituudi ja sotsiaalkooli ellukutsumisel ning on algusest (1935) peale nende juhataja. Ka on ta olnud IV ja V Riigikogu liige rahvaerakonna, resp. rahvusliku keskerakonna rühmas, E. Haridusliidu juhatuse liige a-st 1927, Kodumajanduskoja liige a-st 1936 ja E. Naisliidu häälekandja „Naiste Hääl" vastutav toimetaja 1926—32. Tartu Naisseltsi auliige on R. a-st 1932, Tartu Naisühingu auliige a-st 1934 ja Tallinna Naisklubi auliige a-st 1937.

Post. 1937, nr. 35 (H. Mäelo, J. Tõnisson); isikl. jm. saadud andmed.

T.

REPNIN, Anikita Ivanovitš, krahv, Vene sõjaväelane ja Liivimaa kindralkuberner, sünd. 1668 bojaari pojana, alustas 16-aastasena teenistust Moskva õukonnas ning pääses varsti tsaar Peeter I (vt.) lähedaste ringi. Ta võttis osa Aasovi retkist 1695—96 ning streeletsite mässu summutamisest 1698. Kevadel 1701 juhatas R. sakslasile Riia juurde toetuseks saadetud Vene väeosa, võitles 1702—04 Ingeris ning oli kaastegev Narva vallutamisel. Järgmisil a-il teotses ta oma diviisiga Poolas ja võttis juhtival kohal osa Poltava lahingust. Talvel 1709—10 blokeeris R. Riiat. Ta määrati linna kapituleerumise järel juulis 1710 Liivimaa kindralkuberneriks, kellena tegeles peamiselt sõjaliste küsimustega, kuna tsiviilvõim läks üle s. a. okt-s Liivi- ja Eestimaa täisvolinikule parun G. J. Löwenwolde'le (vt.). A. 1711 asus R. sõtta türklaste vastu, võitles 1712—19 Põhja-Saksamaal ning määrati apr-s 1719 uuesti Liivimaa kindralkub-ks ja 1724 ühtlasi sõjakolleegiumi presidendiks. A-l 1720 sai ta ka järelevalveõiguse Riia magistraadi üle. Kaastegevuse eest Katariina I